

Un Sant Jordi més a prop

El Jordi vivia amb el seu pare al costat de l'Arc de Triomf, a Barcelona.

Filla de mare australiana, la Beatriu vivia a Austràlia, amb una qualitat de vida que cap altre continent del món li podria oferir.

10 anys havien passat des que s'havien conegut a Tossa de Mar... 10 anys durant els quals parlaven per e-mail gairebé cada setmana. Eren part de la vida de l'altre.

Aquell matí d'abril, els carrers catalans s'inundaven de llibres, de roses i d'un radiant sol de primavera. De l'altra banda del món, les fulles castanyes de la tardor omplien els carrers de Melbourne.

Quan va arribar a la feina, la Beatriu va veure el seu escriptori ple de roses i el Jordi assegut a la cadira. El seu pare havia mort: no tenia més raons per viure a Barcelona.

Finalment, estaven junts. Ella no s'ho podria creure: després de tant temps, tantes nits somniant, l'esperança que ja havia perdut... Mai s'havia sentit tan feliç.

Es va adonar que, efectivament, la paciència és la mare de la ciència.

Joana